

Bodil Liventhal (CD):

Socialistisk folkepartis forslag om en forbedret barselorlov er en genfremsættelse fra sidste samling, hvor det imidlertid sammen med lignende forslag fik en krank skæbne, således at det ikke blev behandlet i udvalget.

Socialistisk folkeparti vil få samme besked, som sidste gang forslaget blev behandlet, nemlig at det skal vente på et udspil fra regeringen. Det skal dog ikke denne gang hindre, at vi får et grundigt udvalgsarbejde på grundlag af forslaget.

Hvor mange af de tanker, der ligger i forslaget, der kan gennemføres, er ganske afhængigt af, hvor mange penge der fra regeringens side vil blive stillet til rådighed for at forbedre den nuværende ordning.

Centrum-demokraterne er villige til at gå meget langt, men vil alt efter de økonomiske muligheder prioritere kvinden højest, og er der så økonomisk mulighed herfor, vil vi medvirke til barselorlov for fædre. Centrum-demokraterne har sympati for de tanker, der ligger til grund for forslaget, men regeringen må ligesom give os noget at have den i.

Tove Jørgensen (DKP):

DKP er, som vi har sagt det ved tidligere behandlinger, positivt over for en række af de punkter, som SF fremsætter i dette beslutningsforslag. Det falder også for en stor dels vedkommende sammen med det forslag, som DKP selv har fremsat til en barselhvileordning. Jeg synes, det er interessant og kan vække til eftertanke, at da DKPs forslag, som i realiteten økonomisk er billigere end SFs forslag, fordi vi kun har en 26 ugers barselhvile og ikke en fædreorlov også, blev behandlet for 14 dage siden, blev vi beskyldt for overbud, og der var noget med, at julemanden var ude, osv., men det har vi ikke hørt i denne forbindelse. Specielt fremhævede ministeren ikke noget om overbud i denne forbindelse, som man gjorde det ved behandlingen af DKPs forslag.

Men vi skal, ligesom første gang vi behandlede SFs forslag, altså tilsige vores positive holdning. Der er som sagt enkelte punkter i forslaget, hvor vi har en anden opfattelse, men vi er ikke i tvivl om, at hvis det stod til SF og DKP, ville der kunne opnås virkelige forbedringer af barselhvileordningen.

Jeg er glad for, at forslagsstillerne i bemærkningerne udtrykker en positiv holdning over for de forslag, som DKP har stillet i vort eget barselhvileforslag, nemlig at uarbejdsdygtighed i forbindelse med graviditet og i forbindelse med graviditetsundersøgelser skal gøres dagpengeberettiget efter de almindelige sygedagpengeregler.

Ligeledes er jeg glad for, at SF er positivt over for et andet af vores forslag, nemlig at 8 ugers fravær før fødslen ikke må medføre nedsættelse af barselhvilen efter fødslen. Det er ikke kommet med i forslaget, men jeg glæder mig over, at det er i bemærkningerne.

Dér, hvor DKP og SF adskiller sig, er i spørgsmålet om faderens barselhvileorlov. Vi ved fra svenske undersøgelser – og det fremgår også af barselhvilebetænkningen – at selv om ordningen om fædres omsorgslov er blevet udnyttet i stigende grad, er udnyttelsesgraden i 1977 ikke højere end omkring 10 pct. Relativt set udnyttes ordningen af flere offentligt ansatte mænd og med flere dage end af mænd, der er privatansatte. Derimod viser det sig i de svenske undersøgelser, at behovet for at kunne blive hjemme og passe syge børn er stærkt stigende.

Fra DKPs side vil vi derfor ikke alene på grund af de svenske undersøgelser, men også på grundlag af det, der er kommet frem herhjemme, prioritere tilbuddene anderledes, end SF gør i sit forslag. Det vil sige: først en barselhvileordning med 100 pct. dækning for indtægtstab og sikring under graviditeten. Dernæst begge forældres ret til fravær med fuld dækning af indtægtstab under barnets sygdom. Og så mulighed for en såkaldt sen omsorgslov op til, at barnet er fyldt 9 år, for begge forældre.

Så kan man godt sige, at spørgsmålet om ligestillingen mellem mænd og kvinder med hensyn til de familiære forpligtelser måske kunne tilgodeses, og det er vel det, der er SFs intention med forslaget. Men det mener vi vil blive bedre varetaget ved en bedre uddannelse for kvinder og ved, at erhvervsforholdene i det hele taget for kvinder generelt forbedres. Det vil sige, der skal en generel forkortelse af arbejdstiden til og en sikring af uddannelsesforløbet.

Realiteten er jo desværre stadig væk sådan – og det kan man se i de undersøgelser, der er fremkommet fra socialforskningsinstituttet om fordelingen af levevilkårene – at selv